

HET BELOOFDE LAND

"Ga weg uit je land, uit je familie, uit het huis van je vader naar het land dat Ik je zal tonen." Met deze woorden roept God Abram op om een reis te beginnen. Het lijkt eenvoudig te begrijpen: Abram moet naar Kanaän, het Beloofde Land, een fysieke plek ergens op aarde. Maar er staat niet dat God het land simpelweg zal wijzen; er staat: "het land dat Ik je zal laten zien."

Het Beloofde Land is dus niet zomaar een stuk grond. Het is geen plek waar je een vlag plant en het territorium afbakent. Het is iets veel diepers: het is dat gene wat God ons wil laten zien, waarvoor Hij ons de ogen wil openen. Net zoals Abram wordt elke mens uitgenodigd om op weg te gaan, maar die reis is geen fysieke verplaatsing naar een ander land. Het is een innerlijke reis, een pad naar binnen.

De mens wordt geroepen om te ontdekken wie zij of hij in Gods ogen is. Gaandeweg, door deze reis, ontdekken we steeds meer van onszelf en van de ander. We ontdekken wie de mens in essentie is. Die reis leidt tot de ontdekking van God in onszelf, tot de ontdekking van de oergrond van alles wat bestaat, het beginpunt van het leven zelf, dat zich in jou, in mij en in elk schepsel wil ontvouwen.

God nodigt ons uit om op weg te gaan naar een land dat Hij ons zal laten zien. Maar dit is geen stuk land met grenzen. Het is de grondslag van ons bestaan, de oerbron in onszelf, waar God woont. In die innerlijke diepte kunnen we God ervaren als de Bron van ons leven. En wanneer we leren om die Bron in onszelf te zien, zullen we ook leren om deze in anderen te herkennen. We zullen zien dat alles voortkomt uit diezelfde oergrond en zo met elkaar verbonden is, voorbij tijd en ruimte.

Stap voor stap openen onze ogen zich voor de eeuwigheid, voor de liefde, voor het leven, voor God zelf – het ware Beloofde Land waarin alles en iedereen met elkaar één is.

Pierre